

Offentlig godkjenning: Gjør det gjennomtenkt og helt!

Alle psykologer er helsepersonell i Norge, og samhandlingsreformen tar til orde for et utvidet helsebegrep. Det er vanskelig å se hvordan Helsedirektoratets foreløpige forslag til spesialistgodkjenning bidrar til denne reformen.

TEKST

Birgit Aanderaa

PUBLISERT 5. august 2012

DEBATT: SPESIALISTUTDANNINGEN

Helsedirektoratets forslag om bare å godkjenne de to største spesialitetene i første omgang, har vakt debatt. I forrige utgave svarte direktør Erik Kreyberg Normann i Helsedirektoratet på kritikken, men sentralstyrets Birgit Aanderaa har flere spørsmål til Normann.

Prosjektet «Vurdering av offentlig spesialistgodkjenning for andre helsepersonellgrupper» er ett av elleve prosjekter i Helsedirektoratets program for spesialistområdet. Dette programmet skal sørge for at det etableres en helhetstenkning for spesialistutdanningen av helsepersonell, og at rollefordelingen mellom aktørene blir ryddig og tydelig. Det er ikke til å undres over at Helsedirektoratet har fått kapasitetsproblemer i prosessen, og at den helhetlige tenkningen har mistet noe av grepet.

Flere spørsmål

Helsedirektoratets Eirik Kreyberg Norman avslutter sitt innlegg i Tidsskriftets julinummer med å løfte opp hva han tenker er sentrale spørsmål: «Hva vil være nytten for pasientene, helsetjenesten, yrkesutøverne og samfunnet, og ikke minst: hva er de mulige kostnadene av omfattende godkjenningsordninger, er sentrale spørsmål vi bør stille oss.»

Det er fristende å stille noen spørsmål tilbake til Normann. Hva er nytten for pasientene, helsetjenesten, yrkesutøverne og samfunnet når man i første omgang bare vil gi offentlig godkjenning til fordypningene klinisk voksenpsykologi og klinisk barne- og ungdomspsykologi? Men like viktig, hvilke kostnader kan en slik løsning ha? Vil

psykologer ønske å søke seg til fordypninger som gir kompetanse innenfor områder som Helsedirektoratets egen delutredning påpeker er underdekket, nemlig rus og avhengighet, gerontopsykologi og habilitering? Vil det føre til at man når målet om flere psykologer i kommunen? Når vi vet at barna i barnevernet har en høyere symptombelastning enn barna som behandles innenfor psykisk helsevern for barn og unge, vil denne løsningen sikre den psykologfaglig kompetansen i barnevernet fremover? Er utelatelsen av klinisk arbeidspsykologi et klokt grep i møtet med de mange unge som blir uføre grunnet sin psykiske helse? Og er dette en rimelig utelatelse når Helsedirektoratet samtidig gir offentlig godkjenning til spesialiteten innenfor arbeidsmedisin?

Utvidet helsebegrep

Alle psykologer er helsepersonell i Norge, og samhandlingsreformen tar til orde for et utvidet helsebegrep. Det er vanskelig å se at konklusjonen i Delutredning 1 er et skritt på veien til å gjennomføre denne reformen. I fellesskap må helseministeren, arbeidsministeren og barne- og omsorgsministeren finne løsninger for å sikre tilgang og kvalitet på psykologfaglig kompetanse.

birgit@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 8, 2012, side

TEKST

Birgit Aanderaa, Visepresident i Norsk psykologforening